

Det inre vs. det yttre tillståndet

"...Och den troende – *subhan* Allâh, ära tillkommer Dig, O Herre – gillas av alla oavsett vad.

Varför?

Den troende är inte falsk. Det finns inget du kan ha emot honom. Det han gör i ensamhet är det han gör öppet. Det finns inga hemligheter och offentliga handlingar. Han har ingen personlighet i hemlighet och en annan offentligt. De är både desamma. Så, om du skulle kika in i hans liv när han är ensam, så kommer du finna honom ännu bättre än vad han är offentligt.

Om du skulle se honom hemma på natten, skulle du antingen finna honom i bön, sovandes, äta *suhur* eller recitera Qur'an. Det finns inget du kan ha emot honom. Det finns ingen tjej som han smusslat in i sitt hem för att begå oanständiga handlingar med, och han har inte heller några stulna pengar som han sitter och räknar.

Hans yttre tillstånd är likt hans inre tillstånd. Faktum är att hans inre tillstånd är till och med bättre än hans yttre och de tidiga Muslimerna brukade säga:

"O Allâh, gör vårt inre tillstånd bättre än vårt yttre tillstånd och gör vårt yttre tillstånd bra."

Det finns inget du kan ha emot honom. Han har ett inre förtroende, är säker på sig själv och är avslappnad.

När det gäller hycklaren, fruktar han att alla ska upptäcka hans fel och att de är medvetna om hans synder. Därför är det som om den misstänkte personen vill säga till människorna:

"Ta mig, ta mig härifrån." Varför? Han är fylld med fel och han misstänker att den här personen känner till dem, att den personen fått reda på dem o.s.v. Så, hela hans liv är fullt med ångest och begränsningar.

När det gäller den troende, 'Umar bin al-Khattab bröt sin tvagning medans han stod i talarstolen. Han sade, "O människor, jag har avgett gas och jag ska gå och utföra tvagningen och komma tillbaka." Han är säker på sig själv.

Så, varför skulle han bry sig om vad människorna tycker? Under en dag annan [ej en fredag], ställde han sig i talarstolen och samlade människorna och sade:

"O människor, för ett par år sedan brukade jag valla får till människor i Makkah för några kopparmynt." Så, 'Abd ar-Rahman bin 'Awf tog honom åt sidan och sade till honom:

"De troendes ledare, du gjorde inget annat än att nedvärdera dig själv framför alla." Så, 'Umar sade, "Det var exakt min avsikt. Jag kände mig imponerad av mig själv och därför ville jag göra mig ödmjuk framför alla."

Källa: *'Fi Dhilal Surat at-Tawbah'*; s. 489